

No. 5.

நெ. நு.

திருமங்கலிய தராணவிதி.

R. E. V. SWAMINATHAYAR LIBRARY.

THIRUVANNIYUR, MADRAS-41.

திருவனந்தபுரம்

இந்துசுதர்மசாரசபையின்

பரிபாலகரும்

சேன்னை, இந்து டிராக்ட் சோஸைட்டியின்

கௌரவமெம்பருமான

பரிசுத்த விசிஷ்டாத்வைத பரமதகண்டனம்

கோயமுத்தூர்,

ம.சே.வேங்கடகிரிசாஸ்திரியாரவர்களால்

இயற்றப்பட்டது.

PUBLISHED BY

S. R. NAMASIVAYA CHETTIAR,

Proprietor U. B. R Series &c.

Madras.

PRINTED AT "THE MADRAS RIPON PRESS."

346, Thambu Chetty Street.

1888

Price 3 Pies]

[விலை பை முன்று.

POSTAGE EXTRA,

6729

வாசஷ அறிவிப்பு,

திருமங்கலியதாரணவிது.

இதில் இந்துக்கள் அனைவரும் அத்தியாவசியம் கவ
சற்பாலனவாகிய அநேகவிஷயங்கள் வேததூற் பிரமா
தோடு எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

பிரதி 1 - க்கு விலை பை மூன்று.

10 - கீதத் தபாற்கூலி அணு அணா.

ஒரோமுறையில் 10 - புத்தகங்கள் வாங்குவோர்க்கு
றும், 25 - க்கு 3ம்; 50 - க்கு 7ம்; 100 - க்கு 15ம்; 500
100ம்; கமீஷன் கொடுக்கப்படும்.

வேண்டுவோர் அடியிற்கையொப்பமிட்டவரிடம்
பணம் அனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

மதராஸ் } இங்ஙனம்,
ரிப்பன்மிரெஸ், } சை.ர.நமசிவாயசெட்டி
316, தம்புசெட்டி வீதி } Proprietor U. B. R. Series &

NOW READY FOR SALE.

மனமோகனராஜன்சரித்திரம்.

பிரதி 1 - க்கு அணு ஒன்று.

தபாற்கூலி 4 - கீத அணு அணா.

ஞானரத்நாவளி.

பிரதி காப்பிக-க்கு அணு ஒன்று.

தபாற்கூலி அணு அணா.

இதில் இந்துமத உண்மைகள் செவ்வனே விளக்கப்பட
ருக்கின்றன.

துவது, லோகோபகாரமும், சகோதரமைத்திரதருமும் ஆ
 நுமாகையால், அவ்வாறு அதுஷ்டித்துவரும் அநாசாரங்களில்
 ன்ருகிய, சுவர்ணக்கொடியில் திருமங்கிலியங்கோர்த்துத்தரி
 சும் அநாசாரத்தை இங்கு எடுத்துக்காட்டிக்கண்டித்து, சப்
 மாணங்களோடுகூடிய சதாசாரத்தை ஸ்தாபிக்கத்துணிந்
 தன். சகலரும் உண்மையையறிந்து ஆசரிக்கப்பிரார்த்திக்
 ன்றேன்.

பிரமாணமின்றி எதுவுங்கொளற்பாலதன்று. ஆகவே,
 ம்மவர்கள் அனுஷ்டிக்கும் சகலதர்மங்களுக்கும் பிரமாண
 ரந்தங்களின்னவையென்பதை முதலில் நிர்ணயிக்கவேண்
 யது ஆவசியகம்.

பராசரமாதவியத்தில் - க2 - வது வசனம்.

யஜுர்ஜாஸோநாநாஃ ப்ராணஃ ப்ராணஸுஃ
 விதீயம் யஜுர்ஸாஸுஃ து துதீயம் ஓக்ருஸம் மூஹம் ||

(பொருள்) தர்மத்தை அறிய இஷ்டமுள்ளவர்களுக்கு
 முதலாவது வேதமும், இரண்டாவது தர்மசாஸ்திரமும்,
 மூன்றாவது சிஷ்டாசாரமுமென நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்
 றன.

காணுதர் - க - கௌ.

வெஷோகூஃ ப்ராஹ்மயஜுர் யஜுர்ஸாஸுஃ ஷுக்லா
 ப்ராஃ | ஸிஷ்டாசாரஸுஃ ஸிஷ்டாநாஃ த்ரிவிதீயம் யஜுர்
 க்ருணம் ||

பரஸ்மைபிர்மணேநமஃ.

திருமங்கலியதாரணவித்

உபோத்காதம்.

புண்ணிய பூமியாகிய பாரதகண்டத்தில் வசிக்கும்
சகோதரர்களே!

அநாதி பகவானாகிய பரமேசுவரனால் அருளிச் செ
பட்ட வேதசாஸ்திரங்களால் பிரதிபாதிக்கப்படும் இர
ததை நம்முன்னோர்களாகிய ஆரியர்களும், அவர்களு
பின் சந்ததியாகிய நாமும் சுருதியுத்தி அதுபவங்களால்
ந்து பயபக்திவிசுவாசத்தோடு ஆதரித்துவருகிறோம். ச
யிருக்க இற்றைகருச்சுமார் ஆராயிவருவதற்காக
மாய் மனிதர்களாலுண்டாக்கப்பட்ட பல புனசமயங்க
யவும், அதை ஆதரித்துவந்த அரசர்களுடையவும் கொ
யினால் நமது மதசாஸ்திரங்களைப்படிக்கவும், அதன்படி
வும், நடத்தவும் நம்மவர்களுடைய அனுபவப்படைமற்றே
று. போகவே, காலந்தோறும் இடையிடையே அநா
கன்றுழைந்தன. சுவல்பகாலஞ்சென்றதன்மேல் அவைக
மவர்களுக்குச் சிஷ்டாசாரம்போல் தோன்றும்படி ஆ
டன. அப்படியே இப்பொழுதும் சிலதூராசாரங்கள் தே
மிக விரைவாய்ப் படர்ந்துவருகின்றன. அவைகளை உ
குட்டினை பிரஸ்தாபித்துக்கண்டித்துச் சதாசாரங்களைநி

(பொருள்) எல்லார்க்கும் தர்மங்களுடைய இலக்கணத்
தைத் தெரிந்துகொள்ள முதலாவது வேதம், இரண்டாவது
தர்மசாஸ்திரம், மூன்றாவது சிஷ்டாசாரமாகவிருக்கின்றன.

இந்துக்களுக்கு மதசாஸ்திரமாகிய பிரமாணகிரந்தங்கள்
இன்னின்னவை என்பதற்கு இதுபோன்ற அநேகபிரமா
ணங்களுண்டென்றாலும், அவைகளை விஸ்தாரமாயெழுதா
மல், இப்புத்தகம் சகலஜனங்களுக்குஞ்சரஸ்விலைக்குக்கிடக்
கும்பொருட்டும், எவ்விதத்தொழிலாளிகளும் சுலபமாய்த்தெ
ரிந்துகொள்ளும்பொருட்டும்இதில் ஆங்காங்குஆவசியகமான
பிரமாணங்கள் இரண்டு அல்லது மூன்றுக்குமேற்படாமல்
காட்டிவரப்படும்.

சாஸ்திரங்களின்விதியை அதுசரித்து நம்மவர்கள் விவாக
காலத்தில் வதுவின்கழுத்தில் வரனால் கட்டப்படின் திருமங்க
லியம் பருத்திதூலினாலுண்டாக்கப்பட்டகயிற்றிலேயே கோர்
த்திருக்கவேண்டுமென்பதுநிச்சயமானதருமமாயிருக்க, சுமார்
ஐந்தாறுவருஷங்களுக்கிப்பால் அநேகம்பேர் சுவர்ணக்கொடி
யில் ஷை திருமங்கலியத்தைக் கோர்ந்துக்கட்டும் வழக்கத்தை
யதுசரித்துவருகிறார்கள். அது அதிகரே அநாசாரம். சிஷ்டா
சாரத்தையாவது, வேதசாஸ்திரங்களையாவது, அல்லது இரண்
டையுமாவது திடமாய்நம்பிநடக்கும் நம்மவர்கள் இப்படிப்
பட்ட முக்கியமானவிஷயத்தில் அனாதரணியமாயுள்ள “தாந்
தோணமிதத்தை” ஆசரித்துநடப்பது எவ்வளவுந்தகுதியல்ல.

வேதசாஸ்திரம், அல்லது பூர்வாசாரங்களைவிட்டு விபரீத
மாய் நடக்கக்கூடாதென்பதற்குப் பிரமாணம்.

புதுதிருப்பதி வேடுவெவாஜா யஸரவேலு
தருதெ. சூரோவெஜீரெஜாணி தேவநாவிநக
யஃ||

ஸ்மிருதி முத்தாபலத்தில் ஆங்கீரச வசனம்.

ശിഖോപനിഷത്തു ചേർന്നു വെച്ചാൽ അതിനെ
വെളിച്ചം കാണിക്കുകയും ചെയ്യാൻ സാധ്യമാകുന്നു.

(பொருள்) குடும்பம், திரியக்புண்டம், அல்லது அபுண்டம், பூனா அல்லது திருமங்கிலியச்சரம், மதாசமுதலிய இவைகள் தங்கள் தங்கள் பூர்வீகாள்நடந்தபிரகநடக்கவேண்டும்; இல்லாவிடில் மகாபாபியாவான் எந்தருச்சந்தேகமில்லை.

இவ்வசனங்களால் பூர்வாசாரத்தையாவது, சுருதிஸ்ம் களையாவது தினையளவுந்தப்பி நடக்கக்கூடாதென். அப்படிநடக்கிறவன் தெய்வத்துரோகியும், பாபியுமாகு ன்றும் ஸ்பஷ்டமாய்எற்படுகிறபடியால், திருமங்கலியச்சு ரம் பருத்திதூலாக இருந்ததைச் சுவர்ணக்கொடியாகமா

சென்னை, 17.05.2019

பெயர்: **V. SWAMINATHAN**

வாழ்விடம்: **WARMYUR ROAD**

எது அதிகமே அளவாகும் என்பது பற்றிய தகவல் விஷய
மேன்க.

விவாஹகாலத்தில் தரிக்குந்திருமங்கலியிடம் சாஸ்திரவிதியாலேற்பட்டிராமல், கேவலம் ஏதோ ஓர்விதவழக்கமாத் திரமாயேற்பட்டுள்ளது என்று சிலராம் சொல்லப்படுகின்றது. ஆகவே, முதன்முதல் அதனிருப்புக்கு விதிகாட்டி அதனை நிலைநிறுத்துவதைவிடுத்து, அம்மங்கலியத்தைக் கோர்க்கும் சூத்திரத்தை சுவர்ணக்கொடியாக, மாற்றினது அநாசாரம் என்று வழக்கிடவந்ததுபொருந்தாது என்னில்,

செம்மலர் தாதுநாடு நந ஜெஜீவ நடுமை தாதுநா.

(பொருள்) ஷேசபகே! என்னுடையதீர்க்காயுசு நிமித்தமாயிருக்கிற இந்தத் திருமங்கலியத்தோடு கூடியிருக்கும் “தந்து”வை உன்கழுத்தில் கட்டுகிறேன்; நீ நூறுவருஷம் ஜீவித்திருப்பாய்நக.

இத்தமந்திரத்தினாலும், கீழே உதகரிக்கும் கோபிலஸ்மிருதி வசனத்தாலும் திருமங்கலியதாரணம் சாஸ்திரோக்தமென்பது நிர்வாதமாயேற்படும். உசநாதிருத்திரங்களினும் விதித்திருப்பதைக் கண்டுகொள்க.

இம்மந்திரத்தில் தந்துஎன்னும் பதத்திற்குப்பருத்தினூலினாலேயே திருமங்கலியதாரணஞ்செய்யவேண்டுமென்று ஸ்பஷ்டமாயேற்படுகின்றது.

மேல்பிரமாணத்தில்வந்த “ தந்து ” என்னும்பதத்திற்குப் பருத்தினூலேதான் என்றுபொருள் ஏற்படுவதெப்படி? தந்து வென்பது பொதுப்பதமாய்நின்று சுவர்ணதந்து, பிசுதந்து முதலான பலதந்துகளுக்கு மிடந்தரக்கடமொதலால் கார்ப்பாச தந்துவென்னும் பருத்தினூலொன்றையே குறிக்க அப்பதம் எழுந்ததென்று சாதிக்கமுடியாது; ஆகவே, சுவர்ணக்கொடியிலும் திருமங்கலியத்தைக்கோர்த்துக்கட்டத்தடையில்தான் என்றால்,

“தந்த” என்னும்பதம் பருத்தினூலைக்குறிக்குமேயன்றி, சுவர்ணக்கொடிமுதலானவைகளைக்குறிக்கமாட்டாது. ஏனென்றால், அமரத்தில் “ஸஞ்ஞாணிநரிதந்தவ” எனப் பிரயோகமிருப்பதாலும் “தந்த” வென்னும் தனிப்பதத்தின் அர்த்தத்தை விசாரிக்குமிடத்து தந்துதெவதென நெயிரிதிதந்தவ(தந்தவிஷாரொ) இதன்பொருள்; வஸ்திரம் விஸ்தரிக்கப் படுதல் என்று ஏற்படுவதாலும், “தந்த” வென்னும்பதம் பருத்தினூலைப்பொருளாகக்கொ

ண்டுக்குமேயன்றி மற்றெந்தவிதத்தாலும் விசேஷபதங்கள்
சேர்ந்தாலன்றி வேறுநூற்களைப் பொருளாகக்கொள்ளமாட்
டாது.மேலும், அமரத்தில் “த-த-வாயிக்-க-விந்-ஸு-
த-வாயிக்-க-விந்-ஸு-த-வாயிக்-க-விந்-ஸு-த-வாயிக்-க-விந்-ஸு-
யன் என்பது சேணியன் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.
எப்படியென்றால், “த-த-வாயிக்-க-விந்-ஸு-த-வாயிக்-க-விந்-ஸு-
இதன்பொருள்; நூலென்கிறவன் என்று ஏற்படுகின்றது.
ஆகவே, தந்துவாயன் என்னும்பேர், பருத்தியினால் தூலண்
டாக்கி நெய்யுந்தொழிலாளியாகிய சேணியனைமாத்திரம் கு
றிக்கின்றதன்றி, சுவர்ணக்கொடி முதலானவைகளை உண்டா
க்கும் தட்டான்முதலிய ஆட்களைக்குறிக்காது; தட்டான்முத
லானவர்களுக்குத் தந்துவாயன் எனப் பெயருங்கிடையாது.
ஆகையால் தந்துவென்னும்பதம் சுவர்ணதந்து, பிசுதந்துமுத
லானபொருளை ஒருபோதும் அர்த்தங்கொள்ளாதென வறிக.

திருமங்கலியச்சரடி பருத்திநூலாகத்தா னிருக்கவேண்டு
மென்று சாஸ்திரங்கள்விதிக்க யாதொருநியாயமுந்தோன்ற
வில்லை; ஆகையால் அதுவிஷயமான நியாயங்களைக்கண்டறி
வது இச்சந்தர்ப்பத்திற்கு மிகவும் ஆவசியகமென்று கேட்கும்
பகைத்தில்,

க-வது. ஸ்திரீகளின் விவாகத்தை உபநயனஸ்தானமாக
விதிக்கப் பட்டிருக்கின்றமையால், உபநயனஸ்தானத்திற்கு
முக்கிய அடையாளமாகிய பூணூல் எப்படிபருத்திநூலித்போ
டப்படுகின்றதோ, அப்படியே ஸ்திரீகளுக்குத்திருமங்கலியதா

மணமும் பருத்திதூலாகவே இருக்கவேண்டுமென்பது சாஸ்தி
மங்களின் துணிபாம்.

ஸ்திரீகளுக்கு விவாகமே உபநயனஸ்தான மென்பதற்குப்
பிரமாணம்.

மது - ௨ - சூ.௭.

வெவாஹிகொவியிஸ்நீணா ஸம்ஸாரொவெ
திகஸ்யுதஃ | வதிலைவாமாஸளவாலொ மூஹா
யெபூழிவரித்யாஃ ||

(பொ-ள்.) ஸ்திரீகளுக்கு விவாஹத்தை உபநயனமாகவும்,
பந்த்ராவுக்குப் பணிவிடைசெய்வதைக் குருகுலத்தில் வேத
மோதுவதாகவும், வீட்டைக் காப்பாற்றுவதைச் சமிதாதான
மாகவும் சொல்லப்படுகின்றன.

வியாக்கிரபாதர். ௩ - ௫௨.

உபாயநொதிதஃகாலஃ வீணாபிஹாஹகரீணி |

வீணாபிஹாஹகரீணி நவீனவாஹி நவீனவாஹி

(பொ-ள்.) உபநயனத்துக்குச் சொல்லியிருக்கப்பட்ட கால
மே ஸ்திரீகளுக்கு விவாகத்துக்குச் சொல்லியிருக்கின்றது.
ஸ்திரீகளுக்கு விவாகமே உபநயனமாக மனுவிரால் சொல்
லப்பட்டிருக்கின்றது.

சு
யமஸமிருத-உரை.

வ்வாறும்வொபரயநம் ஸ்ரீ ஸாரோஹ விரதாஹம் |
தஸ்ய தவபூஷணீபெ புவொ ஜநதொவாஷவதாஸம் ||

(பொ-ள்) ஸ்திரீகளுக்குவிவாகமே உபநயநமாகப் பிரமனால் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. உபநயநினாலே ஸ்திரீகளுக்கு எட்டாவது அல்லது ஏழாவதுவயதைத்தான் விவாகத்துக்கு விசேஷகாலமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

உ-வது. தர்மங்களுக்கு அங்கமாய் ஏற்படும் அறிகுறிகள் யாவும் எவ்வித அந்தஸ்துள்ளவர்க்கும் சமானதருமமாயிருக்கவேண்டுமென்றும், அங்ஙனமில்லையாகில் அவ் வியவஸ்தையாதி அசந்தர்ப்பங்களால் அது நிலைபெறாதழியுமென்றும், அதனால் சமயஒழுக்கமும் ஐக்கியமத்தியமும் குன்றித்தருமத்தின் நிலை தாறுமாறாய்க் கெட்டலையுமென்றும், தருமத்தின் அடையாளம் சுலபமானதும்எந்தவிபத்தையும் சகிக்கக் கூடுமானதுமா யிருக்கவேண்டியது ஆவசியகமென்றும், விசாரத்தே சுருதி ஸ்மிருதிகள் எனையும்விதிக்கும்.அதற்கொப்பாகவே ஸ்திரீகளுக்குச் சர்வமுக்கியமும் உபநயநஸ்தானமுமாகிய விவாக தருமத்துக்கு அறிகுறியாய்த் திருமங்கலியச் சரட்பருத்திருலாகவிருக்கவேண்டுமென்று ஏற்பட்டிருக்கின்றது.

ஈ-வது. தருமத்தின்நிலை தாறுமாறாய்க்கெடும் என்பதற்குச் சாஷி, தற்கால நவீன ஆசாரத்தாற்காணும் அதுபவமே போதும். எங்ஙனமெனில் தங்கக்கொடியில் தாலியைக்கோ

ர்த்துக் கட்டிக்கொண்ட சில ஸ்திரிகள், சமயம்வரும்போது அதை அடமானம்வைத்தும், இரவல்கொடுத்தும் பிறகு, தாங்கள் வெறுங்கழுத்தாக இருப்பதைப் பிரத்தியக்ஷமாய்க் காண்கின்றோ மல்லவா ?

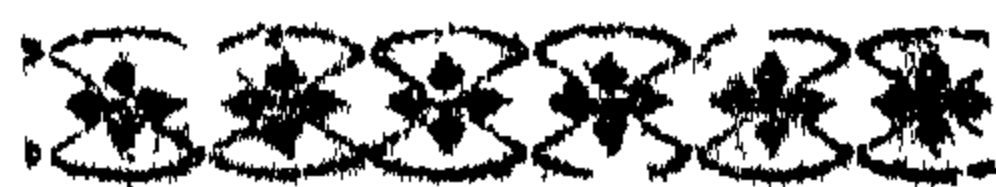
சு-வது. ஸ்திரியானவள் பிதிர்குலத்தைவிட்டுப் பதியின் குலத்தை அடைந்து அதிற்றானே நன்றாகப் பந்தனஞ்செய்யப்பட்டாள் என்று விவாகமந்திரத்திற் சொல்லப்பட்டிருப்பதை அதுசரித்து, பந்தனசாதனமாகிய நூல்கயிறே திருமங்கலியதாரணத்துக்குயோக்கியப்பட்டதென வுணர்ந்து, பருத்தி நூலைச் சாஸ்திரங்களி லெடுத்திருக்குமுண்மை இனிதுவெளிப்படுகின்றது. இத்தியாதி நியாயங்களால், திருமங்கலியச் சரடி பருத்திநூலாகத்தானிருக்கவேண்டுமென்று புத்திமான் களுக்கு விளங்காமற் போகாது.

திருமங்கலியத்தைச்சுவர்ணக்கொடியில் கோர்த்துக் கட்டியிருந்தாலும், அதற்குள், பட்டுச்சரடும் செலுத்தியிருக்கின்ற படியால் தற்கால ஆசாரம்; சாஸ்திரத்தையாவது, பாரம்பரிய ஆசாரத்தையாவது தீரத்தள்ளவில்லை; அன்றியும் சுவர்ணக் கொடியிற் கோர்த்துக்கட்டுவது கழுத்தில் ஓர்வித ஆபரணம் போலும்விளங்கி அழகுசெய்யும் என்றுசொல்லும் பக்ஷத்தில்,

க-வது. இந்தப்பட்டுச்சரடுநியாயம் எதுபோலிருக்கிறதென்றால் மார்பில் பூணூல் இல்லாமல்வரும் பிராமணனொருவனைப்பார்த்து அவன் சிநேகிதனொருவன் உமதுமார்பிற் பூணூலில்லை, இதென்னகாரணம் என்றுவினாவு், அதற்கந்த

1277

1297

உ
சிவமயம்.
சீதநம்பலம்.

சொருபநானதேசிகரால
அருளிச்செய்யப்பட்ட

சொருபசாரம்.

சுத்தப்

ம

உ., வே.

பதிப்பு.

டாக்டர்

அடைபாடி, சென்னை-20.
சென்னை:

மனோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1916.

இதன்விலை அனா—க.

9501 JUN 05 0603 20

உ. அ. 18.0 சிவமயம்.

சொருபதாம்.

ஆத்மஸ்வரூபவணக்கம்.

சிற்சொருபந்தானேகெகவெ ருபமானவெலாந்
தற்சொருபசாரமாச்சாற்றவே-பொற்சொருப
மச்சருவாம்போலவதுவதுவாய்த்தோற்றுமொரு
சொச்சொருபந்தானே துணை. (க)

நாள்.

{ சுசாத்விசாரதி: கூகதபீதமின்மையின், அனைத்துஞ்சித்தேயெனவஸ்துரிச்சயங்கூறல். }

பூதாதியைந்துபொற்புலன்களெல்லாஞ்சித்
தேதாதியந்தமவையெல்லாஞ்சித்-தோதரிய
கற்பனையுஞ்சித்தனைத் தூங்காண்பா னுங்காட்சியுஞ்சித்
தற்பமும்வேறில்லாமையால். (உ)

இங்ஙனமனைத்துஞ் சித்தென்பதற்கு உத்தி
யுள்தோவெனில், உள்தெனக்கூறல்.

புத்திவிகற்பத்தாற்பொருந்துசகபேதமெலாஞ்
சத்தியம்போற்றோன்றுவதுசாட்சியன்றோ-முத்திமு
சுத்தமசுத்தஞ்சுத்தங்கங்களுள்ளதில் [தத்
தத்தனையுஞ்சத்தாதலால். (நட)

அங்ஙனமனைத்துஞ்சத்தானால், அவைகள் சச்சிதானந்த
மாகியதனதுசொருபமாகத்தோற்றுகின்றன
வாவெனில், அவ்வாறே தோற்றுகின்
றனவெனக்கூறல்.

பார்த்ததிசையெல்லாம்பரிபூரணசொருபங்
தீர்த்தமெல்லாமானந்தசிற்சொருபங்-கீர்த்திக்குங்
தோத்திரங்களெல்லாஞ்சகசொருபம்மையெல்லால்
வேற்றுருவமேதா குமே. (ச)

இக்கூற்றுவசனமாத் திரமா அனுபவமுண்டா
வெனில், அனுபவமுண்டெனல்.

அய்யாசகத்தோற்றமாதாரமெல்லாநீ
பொய்யாதுசோதியெனப்போதித்தான்-மெய்யாக
வுற்றுணரினென்றுமையாரொருவரிலே
முற்றுணர்வாநானேமுதல். (ரு)

இவ்வனுபவமாகத் தன்னைத்தரிசித்ததெது,
அஃதெப்போதுதித்ததெனில், இவ்வனு
பவமென்றுமுளதெனவுத்தானே
தரிசித்தவெனவுங்கூறல்.

நம்மையறிவேவடிவாநாங்கண் டோநம்மையன்றிச்
செம்மையுலகத்திரள் காடுஞ்-நம்மைநா
முற்றுப்பாராதிருந்தோமல்லா லொருகாலு
மிற்றுப்போனோமோனியாம். (சு)

சோருபசாரம்.

௩

தானேயனைத் துமாயின், நாமம்பலவாவானேனெனில்,
அதனாற்றுவேறுகா வெனக்கூறல்.

எல்லாருநானுநுந் துரைப்பாராகி, மை
யல்லாமலீசனளவுமலர்-சொல்லாலே
பெற்றமகன் றம்பிப்பிதாப்பேருரைத்தொருவற்
குற்றவுடல்வேறுகுமோ. (எ)

அங்ஙனமாயின், அறிபவனு மறிபொருளும்வே
றுமேயெனில், ஆகாவெனக்கூறல்.

நாமாயிருந்தோமுநாமேநாமல்லவாய்ப்
போமானுபோகும்பொருளுநாம்-யாமத்துத்
தானேயுறங்கிச்சகத்துருவாய்த்தோற்றிவிழித்
தானேயவன்போலத்தான். (அ)

இங்ஙன மனைத் துமாய் விளங்கிய வாழ்மாவின்
சுபாவஸ்வரூபம் யாதெனில், தானே
தானாய்விளங்குதலெனக்கூறல்.

ஆகமாயாருயிராய்ஞ்ஞானமாய்ஞானப்
போகமாயின்பப்பொருளாகி-யேகமாஞ்
சிற்சொருபமாய்கியெல்லாச்செய்கையுமாமம்முடைய
தற்சொருபமேதான தால். (சு)

இங்ஙனந்தானாகவிளங்கியவாழ்மாவிற் கோருண்மை
நாமங்கூறக்கூடுமோவெனில், அஃதே தானுபவ
மாதலிற்கூறக்கூடாதெனக்கூறல்.

ஆனந்தமென்பார்தீதமென்பார்நான்மறைக்குந்
தானந்தமாஞ்சருவசாட்சியென்பார்-ஞானநூல்

சொன்னகுறியெல்லாந்தொடராதவென்வழவுக்
கென்னகுறியொல்லுவேன்யான். (கௌ)

இம்மானமதிதமாயின் விசாரணைக் கிடமின்மையின்
அதற்கோரடையானங்கடல்வேண்டுமெனில்,
எல்லாமாயல்லவமாயிருந்தலின் நிர்
வசனமாமெனக்கூறல்.

நானோவதுவோவதுநானோநானதுவோ
நானோதயமோநாதாந்தமோ-மோனமோ
சுத்தமோசூனியமோ தோற்றுஞ்சபாவநிலை
யித்தனையுமல்லவாமே. (கக)

இம்மானமனிதர்வசனமாகக்கூறின், ஆதமாவையறிப
வருமிலதாம்; அந்தநூனம் பரிபாலனமுமாகா
தாம்; ஆதனைதற்கோர் நாமங்கடல்வேண்டு
மெனில்,சுருதிகணியமித்த நாமங்
களைக்கூறல்.

புத்தோகமுத்தோகம்பூரணனத்தோகஞ்
சத்தோகஞ்சித்தோகஞ்சாந்தோகஞ்-சத்தோக
மாரணங்கடையியவற்புத்தோகஞ்சகல
காரணமாஞ்சைதன்யோகம். (கஉ)

இந்த நாமங்க ளனுபவமாமோவெனில், அனு
பவமுமாயாதீதமுமாமெனக்கூறல்.

சொல்லாச்சுவானுபவாதீதச்சகானந்த
மெல்லாமுநாமாயிருந்தோமே-தொல்லெனின

சோநுடசாரம்.

௫

யற்றோமெனச் சொலவுமற்றோமே மம்மைநாம்
பெற்றோம்பிழைத்தோம்பினாம். (கக)

இவ்வனுபவத்தினுற்பயன் யாதெனின்,
முத்தியுலகிற்கரசனுதனெனக் கூறல்.

சந்ததமுநீங்காத்தனியாகப் பெற்றோமே
தொந்தச்சுகாசுகமுஞ்சுட்டோமே-சித்தனை
வாட்டியதேகாதிவனவாசம்விட்டோமே
விட்டிற்குடிபுகுந்தோமே. (கச)

இவ்வரசன்மன்னரங்கிலெந்தவினோதம்
பார்த்திருப்பானெனில், ஏவர்தாந்
திரியாடனங்களை யெனக்கூறல்.

நனவிற்றசேந்திரியநாட்டியங்கன்பார்ப்போங்
கனவின்மனக்கூத்துங்காண்போ-கினைவிற்
சமுத்தியிலேயில்லாதசூனியக்கூத்தாடி
விழுப்பொருளாய் காமிருப்போமே. (கரு)

சுககூங்கங்களைநானென்றிருந்தபோதிவ்வனுபவ
மெட்டேகவெனில், அப்போது நானுயிருந்ததே
யன்றி வேறொன்றின்றெனக்கூறல்.

நானென்றிருந்தவனார்நான்கண்டேனாகிலவ
னானென்றுசூத்தரிக்கவிவாட்டேனே-ஞான
வடிவானநானேநான்மற்றுளநானெல்லாம்
வடிவானிறந்துபிறப்பான். (கசு)

சு

சொருபசாரம்.

நிர்விகாரியானவிவ்வாத்மா விவகரிக்கிற பந்தப்ப
டாதோவெனில், சூரியனைப்போலச் சாட்சியா
யிருந்தலிற்படாதெனக்கூறல்.

சாயையெனவாழ்ஞ் சம்பந்தனைச்சுமந்தாலு
மாயையெனாமேகமறந்தாலும்- நாயவொளி
தானாய்வினங்கிச்சகசாட்சியாயிருக்கு
ஞானாதித்தன்ருனேநாம்.

(கஎ)

ஆதித்தனைப்போல விவந்தொழிற்படாமலிருக்க
வில்லையெனில், இவனுந் தொழிற்படாமல்
ருக்கின்றனெனக்கூறல்.

ஏதேதுவந்தாலுமேதேதுசெய்தாலு
மேதேதிலின்புற்றிருந்தாலு-மேதேதுந்
தானாகாவண்ணந்தனியேதெரிந்திருக்கு
ஞானாகாரந்தானேநாம்.

(கஅ)

ஆத்மாவசைப்பிக்கச்சகலமுனைதலின், அதற்குப்
பந்தமுளதேயெனில், பம்பரமாட்டுஞ்சாட்
டியைப்போலதற்கும்பந்தமின்றெனக்கூறல்.

ஆட்டிவிட்டபம்பரம்போலாசைமுதலிக்கரணங்
கூட்டிமுடித்தாலுங்கூடோமே-சாட்டியதிற
சம்பந்தமற்றோமேதற்சொருபமானோமே
யெம்பந்தம்போனவாதே.

(கசு)

ஆலஞ்ஞானநீங்கி ஞானம்வந்தவழியாதே
 னில்,சுவாஹுபவத்தில் நீஞ்ஞாதவருதல்
 காணோமெனக்கூறல்.

அஞ்ஞானமெத்தாலழிந்ததோவாராயும்
 விஞ்ஞானமெத்தால்வீணந்ததோ-மெஞ்ஞானச்
 செம்மையனுபூதித்தெளிவுபெற்றதெய்வமானோ
 வெம்மையல்லாஸே நுகண்டோம்மஹம். (உ௦)

ஞானம்வருதலுமஞ்ஞானம்மெஞ்ஞானம்விரியாவிடின் அறி
 னுனென்பதெங்குனங்கூடுமென்காருளவுகூறல்
 வேண்டுமெனின், மெய்மொழியாய்போலவறி
 விலறியாமநீங்கி,அகநீண்டுமொழியு
 மாகாதும்ருப்பதே யறிஞனியல்
 பெனக்கூறல்

மெய்யெல்லாநாமாய்வினங்கியபின் னுமான
 பொய்யெல்லாமென்கே னும்போனதோ-மெய்பொய்
 யிருவகைக்குநாமேயிடமானோந்தொந்தித்
 திருவகைக்குமெட்டாமலே. (உ௧)

முந்தேகநானெனவுந்தேகநானன்றெனவுக்கூறி;
 இப்போதுதேகத்திற்குவேறுபட்டும் படாம
 லுமிருப்பெனவுங்கூறின் உண்மையா
 செனின்,மாவித்தின் பருப்பைப்
 போலக்கூடியுங் கூடாமலு
 மிருத்தலே யுண்மை
 எனக்கூறல்.

தேகநாமென்றோமேசெவ்வநமதென்றோமே
 போகநாமென்றோமேபொய்யன்றே-யாகமுதல்

அ

சொருபசாரம்.

நாமாபிருந்தது மெய்நா மசங்கமானது மெய்
தேமானித் தேபாற்றினம். (உஉ)

இப்படிப்பற்றியும்பற்றுதிருத்தல் அஞ்ஞானதையின்
மாத்திரமா ஞானதையிலுமோவெனில்,
பின்னரணதேவசயிலுமேயெனக்
கூறல்

வாலமதியுகமதினவா னவஞ்ஞானக்
காலமுநாங்கன்குமியுமே-சீலமா
மப்போதுவம்மிலேயுமாய்மாவெலா
மிப்போதுபொய்மாவெலா. (உ௩)

இவ்வனுபவம் அருந்திநீருள்னுள்ள வஞ்ஞான
தையுற்சன்னமா ஞா முண்டோவெனில்,
அவைகணம்நிறை யுதலிலின்மெனக்கூறல்.

பொய்தானேயின்பய்கொருளாயபபரமாரயின்
மெய்யாய்ச்சுதப்போலவினேந்தக்கா-லேயோநா
மெங்கேயுந்தோமெனத்தெய்வமாய்த்தொழுதோ
மெங்கேயடைத்தோமியாம். (உ௪)

இவ்வனுபவ முதிப்பதற்கு முன்னுத்தமா வெப்படி
யிருந்ததென்கலத்தத்தரிசனம்பெற்று நாமுய்ந்த
விடத்தினையறிவினோமெனக்கூறல்.

ஆராகியோவிருந்தோ மார்க்கோலி னுக்குழைத்தோ
பேராயிரமாதப்பேதித்தோம்-பூரையினி [ம்
நம்மாலேதேடரிய்ம்மைநாங் கண்டோமே
யம்மாபிழைத்தோமடா. (உ௫)

செய்யுதாயும்.

50

தம்மைத் தரிசிக்கும்பெறுவதுமுறுவதும்பாடுத
னின், மனதம்பிற்கலாதலும், அனைந்துமான
தானோச்சரிதாநந்தமாதலுமெனக்கூறல்.

கள்ள மனத்தைத் தக்கரைந்துருகப்பெற்றோமே
யுள்ள பழிநம்மையுணர்ந்தோம்-தெள்ளமுதச்
சச்சிதானந்தமுநாந்தாமயிருந்தோமே
யச்செல்லநாமாஸகயால்.

ஆதர்மாவேறுகத்தென்பதுபசாரமன்றியுண்
மைபாகாதெனில்,கண்ணைத்தவிரக் காட்சிவே
றின்மைபொல,ஆதர்மாவைத்தவிரச்சகத்து
வேறுண்டிமன்பதுண்மைமெய்யாகுமல்.

கண்ணலாற் காட்சியுண்டோ காதலாற் தேப்ப
துண்டோ, விண்ணலாலே தாம் விரிந்ததுண்டோ-
வேண்னுங்காற், கானலா மீளுடவரக் கண்டதுபோற்
மீற்றுகினும், தானலாதுண் டீடாகம். (உஎ)

காண்பாதுக்காட்சியும்வேறுகக்காணப்படுகின்
தனவேயெனில்,பொன்னையரபரணமாகப்
பார்ப்பதுபாஸன்றிவேறின்
தெனக்கூறல்.

என்னேத்தவிர மற்றிங்கேதுமில்வென்பன
 ணைப், பொன்னேத்தவிர விலாம்போற்-
 பொன்னையுரு, வேருக்கிப் பேருரைவற்றுமை
 போனம்மையுமவ், வாருகப்புகுத்துரைத்தோமால்.)

இவ்வனுபவமெத்தன்மைத்தெனில், சீனவைச்
கரைத்தெழாநின்றவழிதமாய், அனைந்து
நாமாய்வினங்குமெனக்கூறல்.

வாக்கிற்குமெட்டாமனத்திற்குமெட்டாது
தேக்கிட்டா லுந்தெனிட்டாத்தென்னமிர்த-நாக்கினை
ஈறல்தோலெம்பிலேயுறியு மகக்குடம்போல்
வெற்றநாமாயிருந்தோமே. (உசு)

அனைத்துஞ்சிவமாயிருக்கவதுவாச வேண்டுமென்
பதேனெனில், எனகமிறண்டென்றும்பேதநீர்
கிப்பூரணஞானமாவதற்கெனக்கூறல்.

எதுசிவானந்தமோவேதுசிவாகாரமோ
வேதுசிவன்செயலோனென்னும்த-மேதும்
பிறிவாகாவொன்றாகாப்பேபதமாகாத
வறிவாநிறையெது. (நூ)

அசத்தெனத்தள்ளுதல்யாது, சத்தெனக்கொள்ளு
தல்யாதெனில், அறிபொருளையசத்தெனநீக்கி,
அறிவைச்சத்தெனக்கொள்ளுதல்
சாந்தமாமெனக்கூறல்.

தானநின்றவன்கொளல்லாந்தனைக்கனியந்
தானதுதான் தள்ளுங்கான்-ஞானமாய்த்
தள்ளுமன்கொளந்தன்னுற்றுவென்றுணர்ந்து
கொள்ளுமதுசாந்தமாகும். (நுக)

சாந்தமேபொருளாயின் சாட்சியென்பதெதெனில்,
அதுவேசாட்சிமுதற் சுவாஜபவாந்தமாய்ச்
சித்தநிலையான சிவமாமெனக்கூறல்.

சாந்தமேதற்சாட்சிநற்சாட்சியெயிரமம்
போந்தபிரமமெழாணமா-மாய்ந்துணர்ந்த
சுத்தபரிபூரணமேதோன்முச்சுவானுபவஞ்
சித்தநிலைதானேசிலம். (௩௨)

சித்தமடங்கினாலும் மாயைநகித்தன்றோ சாயுச்சிய
மாகல்வேண்டுமெனில், சித்தநாசமேமாயாநாச
மாதவின் அஃதேசாயுச்சியபா டுமனக்கூறல்.

சித்தம்பிறந்துசெகம்பிறந் துநானெனவோர்
கத்தன்பிறந்தவழிகண்டோமே-சித்த
மடங்காமையேமாயையம்மாயைமாய்ப்பார்
திடந்தானேசாயுச்சியம். (௩௩)

இதுவேசாயுச்சியமானால் முன்செய்தகன்மமெங்
கேபோமென்ன, இவ்வனுபவத்திற்
போனவிடந்தெரியாமற்போமெனக்கூறல்.

எல்லையற்றசென்மமெடுத்தோயிறந்தோமென்
றல்லலுற்ற பிதியழிந்தோமே-தொல்லுலக
மெல்லாங்கடுவெளியாயென்வடிவாமென்றன்வடி
வல்லாதுபொய்யாதலால். (௩௪)

இப்படிப்பட்டவனுபவமிருக்கக்கன்மஞ்செய்வா
 னேனெனின். இவ்வனுபவ முதியாத
 போதனைச்செய்வதெனக்கூறல்.

சாலங்கருதித்தட்டவுளரைக்கைகூப்பிச்
 சாலவிரதங்களைல்லாஞ்சாதித்தே-மேலுணர்வா
 லீதெல்லாநாமல வெண் றெண்ணியனந்தானந்த
 போதநாமாசா தபோது. (௩௫)

இவ்வனுபவம்யாவர்க்குறுமெனில், நித்தியமுதவிய
 வற்றைப்பெற்றுச்சுத்தமாயவர்க்குறு
 மெனக்கூறல்.

நித்தியமாயேகமாய்சிம்மலமாய்ப்பூரணமாய்ச்
 சத்தியமானின்றொன்றிருந்தற்போதர்-சுத்தமாய்ச்
 சித்தநிலைபெற்றவராய்தீர்த்தசெனினத்தவரா
 யுத்தமாயுள்ளார்க்கூறல். (௩௬)

இதற்குத்தந்தச்சடையாளம்யாதென
 வினேனெனக்கூறல்.

வெட்பெனவும்பேசார்வெஞ்ஞார்முதங்கோண
 கிட்டபதார்த்தம்பெரியோர்க்கேற்றுகைப்பார் - துட்
 டாகளைச் - சேராரியாவர்க்குந் தீங்குரையார் கண்
 சிலுந்து, பாரார்பிறனிதீர்ப்பார். (௩௭)

(மதுவுமது.)

பொன்னும்பொருளைப்பொருளாகவும்போற்று
 ரென்னுலந்தீங்கெடுக்குரையார்-சென்றசில

பாட்டு நிலையம் சொற்பொருள்.

௧௩

செவ்விலை - 6000 ரூப.

காரியத்தையோக்கிக்கழியாநிழிவுசெய்யா
ராரியரேதாமாகுவார்.

(௩௮)

(இ-து.)

வேதவிதியைவெறுத்துரைப்பாருள்ளவ
மோதலுருகலொழிந்திரார்-சாதன
மறவார்கருத்தினகிடண்ணுலகில்வாஞ்சை
பிறவாற்பிறவாதபேர்.

(௩௯)

(இ-து.)

சித்தசலனந்திடுக்கெனவுஞ்சற்றமுறார்
முத்திவழிகேட்கவேமோகிப்பார்-புத்திபோய்
மாடுநமனீடுமனைமக்கள்செல்வமுச்சரியங்
கூடியமுந்தார்பக்குவர்.

(௪௦)

(இ-து.)

ஆர்க்குவருநிநுந்தென்றவனவும்போவனவுந்
தீர்க்கநிலையன்றித்தெளிவமே-பார்க்குங்காற்
சாந்தராய்நித்தியராய்த்தத்துவபோதத்தவராய்த்
தீர்ந்தநிலைநின்றார்சிலர்.

(௪௧)

(இ-து.)

சங்கற்பசாலச்சகத்தோற்றமவையெலா
மிங்கற்பமென்னுதிழிவரே-பங்குமற
விம்மைமறுமையிற்றண்டிதத்துமப்பாலுந்
தம்மையன்றிக்காணுதவர்.

(௪௨)

இவர்களுக்கும் சாஸ்திர வாசனையாவது அறிவறியாமை
வாசனையாவதுமறந்தும் வாராதோவெனின், அஃதுமோர்
வாசனையாதலின் வாராதெனக்கூறல்.

சத்தப்பிராந்திசதசத்தநாம்ப்ராந்தியெலாஞ்
சித்தப்பிராந்தியென்றேதேறுவார்-முத்தர்தா
மாரோபமாகுமவத்தைதொறுந்தோற்றியழி
யாரோபம்பொய்யாதலால். (சங)

இங்ஙனமாயினிவர்க்கோர் தேவாராதனை
யாதெனில். தேகியைத் தரிசித்தலே
யெனக்கூறல்.

தேகாலயத்திற்கிதாகாச தேவதையை
வாகாயசாந்திமலராலே-யேகாந்த
மந்திரத்தாற்பூசைசெய்யுமாதவரையாதரித்துச்
சந்ததம்வாழ்வார்க்கார்சரி. (சச)

ஆனால்யாவருநிங்ஙனமேன் செய்யவில்லை
யெனில், அறியாமையாலெனக்கூறல்.

மூக்கனியும்பாற்சோறுமுன்பிருக்கநாயருந்திக்
கக்கியசோற்றைக்கருதுவா-ரெக்கலைக்கு
மெல்லாப்பொருட்குமிருப்பொருள்யாமென்னுமல்
வல்லார்க்கடிமைபுதுவார். (சநி)

மறநான்களை அஃமதிப்பார் என்னகதி
யடைவாரென்பது.

செம்மையறியார்செகத்தோற்றாவறியார்
தம்மையறியார்விளையுந்தாழ்வறியார்-தம்மிலே

க்டர். உ. வெ. சாமிநாதையர்

நூல் நிலையச் சாநுபகாரம்.

கரு

சென்னை - 600090.

யந்தரராய்வினையவமதிப்பார்வல்லோரை
யெந்தவழிபோவாரிவர்.

(சக)

பேரின்பத்தைச்சொல்லும் ஞானசாஸ்திர

மன்றியேனைய நூலுண்மையாகா

தோவெனில், ஆகாதெனக் கூறல்.

ஐங்கணையும் மூவாமறுகாலனிநாண

மென்கரும்பும்வில்லனங்கன்வீரனும்-வன்காத

லேற்றுவனமெல்லாம்பொய்யிப்படியேபாழுலகத்

தோற்றமெல்லாமெய்தானுசொல்.

(சஎ)

ஆனற் காலமுதலியவை பொய்யோவெனில்,

ஒன்றிலுஞ் சார்பில்லாதவிவர்க்குப்

பொய்யே யாமெனக்கூறல்.

காலமோதேவதையோகன்மமோமாமாயைச்

சிலமோவிம்மனத்தின் செய்கையோ-தோவியநல்

லுச்சாகமோநலநீங்குத்தரிப்பதேததிலே

யெச்சார்புமில்லாவிவர்க்கு.

(சஅ)

அவைகன் சரீரத்தைக் குறித்தாவது

வெண்டாவோவெனில், சரீரமன்னியமா

தவின்வெண்டா வெனக்கூறல்.

தன்னைத்தான்மேடாச்சதிகாரமேன்பிறந்தா

ரன்னத்தால்வந்தவுடலார்தாமார்-முன்னம்

விடுத்தவுடலெத்தனையோமீண்டுமீண்டின்பா

வெடுத்தவுடலாறுயிரம்.

(சக)

ஆனூல்யாவருமாபாசர் கடாளுவெனின்,
ஆசிரிய ரறிவிக்காதவிடந் தறிவிண்மை
யின், ஆபாசசே யாமெனக்கூறல்.

பொய்யாக்கப்பொய்மைப் பொருளைப்பொருளாக்க
மெய்யாக்குருவொருத்தன்வேண்டித்தேயுமையகோ
பூபாலராகிப் பொலிந்திடுகிவன்களென
மாபாச சேன்பதுவேயாம். (ரு)

இவர்களையாபாசரென்றால், ஏகமானிப்பிரமம்
இங்ஙனம்பேதமாசத் தோற்றவாணெனெனின்,
ஆனூகப் பாராதவர்க்கப்படித்தோற்று
கின்ற தெனக்கூறல்.

ஒன்றிலேதோற்றுமுலாப்பிரதிநிப்ப
மொன்றுபோற்றேற்றாதவுண்மையென்றோ-வென்
பொருளாகப் பாராதபுண்மையறிவோர்க்கே [மும்
மருளார்பொறிபோலவாம். (ருக)

இங்ஙனமொன்றாயிருக்கவதைத் தரிசியாததற்குக்
காரணம்யாதெனில், தானாயிருக்கின்றதனைக்
காணுமைக்கேதுயாமறிகிலோமெனக்கூறல்,

தன்னையறியாமற்றானேதனைத்தேட
வென்னபுதுமையிதைதெய்வென்சொல்வேன்-மன்னுல
றண்ணீரினின்றுகொண்டுதாகத்தனியார்போ [கிற்
வெண்ணீர்மற்றேதுரைப்போய்யாம். (ருஉ)

தன்னைத்தரிசிக்கும்மார்க்கம் யாதெனில், சாஸ்திர
விசாரத்தின்சாரமானதன்னில் அசைவறச்சும்
மாயிருத்தலே யாமெனக்கூறல்.

சாத்திரங்கள் கத்தித்தலைவிங்குவிர்குலமும்
கோத்திரமுங்கொண்டுவினைகூட்டுவிர்-சாத்திகரா
யும்மாலேயும்மையுணர்ந்தோயாத்தொழில்விட்டுச்
சும்பாவிருக்கொண்தோ. (ரு௩)

ஆனந்தேவபக்திஞானமாமாவெனில், பக்திசெம்பவ
னன்றிப்பக்தியாகாதெனக்கூறல்.

ஆசித்துத்தெய்வத்தடையாளமுங்கொளுத்திப்
பூசித்துக்கைகூப்பிப்போற்றுவிடர்-நெசிக்குந்
தானோவதுவோசதிரானதெய்வமென்ன
ஊலோடுமில்வாருறார். (ரு௪)

ஆனந்தேவர் திருவிழாவைத் தரிசிக்கவேண்டாவோ
வெனில், அவற்றைத் தரிசிப்பவனைத்
தரிசிக்க வேண்டுமெனக்கூறல்.

தேரைத்திருநாளேச்சேவிப்பார்தம்மைவிட்டங்
காரைத்தொழப்போராரையகோ-தேரிடையே
பார்க்கின்றதெய்வம்பரிபூரணமலவோ
பார்க்குந்தெரியாததோ. (ரு௫)

கஅ

சொருபசாரம்.

ஆனால் யோகநன்னோவெனில், அறிவையறிதற்
கதுவேண்டுவெதின்றெனக்கூறல்.

மூலைக்குளையிருந் துமூச்சடக்கிப்பேச்சடக்கிச்
சூலக்கனையோசஞ்சாதிப்பார்-மேலுணர்வு
கண்டிருக்கச்சாதனை யென்காய்தையெவலித்திற்
முண்டிருக்கவெண்ணு சிறுமேர. (௫௬)

ஆனால் ஹவநன்னோபேயெனில், ஆகம்பாவீக்குவார்க்
குள்ள சுசும்துதிவின்துதலால் எங்ஙன
ரான்முமெனக்கூறல்.

கட்டப்படாமற்கரபாத்திரந்தரிப்பார்
மட்டித்தொருகோவணராவார்-சிட்டர்போற்
றுங்காமற்றுங்குஞ்சுமும்பெறுவாரே
யாங்காமரீந்துவரானால். (௫௭)

ஆனால் நான்சிறமுஞ் சாதனமும் வேண்டாமோவெனில்,
அவற்றின் சாரமான தன்னேத்தரிசித்தவர்க்
கவைவேண்டா வெனக்கூறல்.

எச்சாத்திரம்வேண்டுமெச்சாதனைவேண்டும்
பிச்சாட்டல்லோகெடுவாய்பேதையர்க்குப்-புச்சாண்
காட்டுவார்போலவறுங்கற்பனையேகாட்டி [டி
காட்டுவார்தம்மைக்காணார். (௫௮)

தன்னையறிவதற்குச் சாதனம் வெண்டாமோவெனில்,
சாதிப்பவனைக் காணுதசாதனம்
யாதுக்கெனக்கூறல்.

ஆண்பெண்ணலியென்றனைதனிதமாகக்
காண்பனவுமொன்றாகக்காண்பதுவு-மாண்டலாய
கிற்றினது தோற்றமல்லாவுண்டிடாவினை தெளிபா
வெத்தனைசாதித்தாலுமென். (திரு)

இங்மனம் விசாரித்தறிதாமவேன வெருத்தின்றுக்
ளெனில், விசாரித்தொன்மென் திற்த
படியனுபவமாகாமையால் வருந்து
கின்றாரெனக்கூறல்.

எவ்வாறெவரிருந்தெனெவ்வாறெவர்போயென்
னெவ்வாற்கூட்டிற்றனெனெவ்ந்தகே-யெவ்விதமு
நீங்குவார்நீங்காநிலைபிலனுபூதிகண்டு
துங்குவார்க்கன்றோசுகம். (சுரு)

நுதற்சிவபரலிலக்கணத் தெரிதல்வேண்டாமோ
வெனில், அத்துவிதமெனவமாதவின் அதுவேண்டா
மெனக்கூறல்.

விண்ணுருவம்சொன்பார்வேற்றுருவஞ்சிவனென்
பார், கண்ணுமிரவியும்போற்காணென்பார்-திண்ண
மதா, யத்துவிதமாகாதவை பிரண்டிமாகாத, சித்
துருவந்தானெனவம். (சுரு)

ஆனற் சிவத்தையடையும் வழிதான்யாதெனில், அனைத்து
மாயையெனத்தன்னித் தன்னைத்தரிப்பதே
யாமெனக் கூறல்.

சுத்தஸூடமானசுக்கிலங்கொர்ப்பிசுகரித்துச்
சித்தத்தவாங்கலந்நு ஜீனித்துச் - ரத்தியம்போல்
வந்தபொழுதிதல்லாமாயையென்றேதற்சொருபஞ்
சுந்தைமெய்வாரன்றோசுவம். (கூஉ)

ஆனால் திரிகாலங்கொய்முணர்ந்தவர் சிவமாகாரோ
வெனில், காலாதிதமானதன்னைத் தரிப்பவரே
சிவமாவன்றி, அவர்களாகாரெனக்கூறல்.

நேற்றின் னுரானையெனநிச்சயித்தராப்பகலை
மாற்றிச்சுயற்றேசாதிவடிவாகியெற்றபடி
யென்னுமொருநாளாயிருக்குந்துருநானைச்
சென்னுதொழுநாரேரசுவம். (கூங)

ஞான னுன்முதலியவற்றை நக் கைவிடல் நிர்வானசுகமடைவ
தெங்நனைமெனின் உபசாந்தியுண்டாவத் தன்னிற்
கவலையின்றிக்ககிப்பதே முத்தியாதலின்
அவைகளாற் பயன்யாதெனக்கூறல்.

ஞான நூல்கற்றுவதற்கு நவபூண்டாலு
மோனசமாதியுயன்றலுர் - தானாகி
யெல்லாக்கவலையுமற்றின்புற்றிருப்பதுவே
விசால்லாருமுத்திச்சுகம் (கூச)

(இதுவரது.)

மாகேள்விபெற்றலுமாயோகமுற்றலுங்
தேகேந்திரியந்திரிந்தாலு-மாக நுணைச்
சேராருபசாரத்தேதூர்பெறாற்பேறு
சோராதமுத்திச் சுகம்.

(கூடு)

அங்நனமாயின், பிராரத்வமாயினு மனுசரிக்க
வேண்டாமோ வெனில், காற்றாடிகாலைப்
போலத்தானசைவின்றிதிற்கின் அஃது தானே
சுழன்று நீங்குமெனக்கூறல்.

இச்சையரிச்சைபரவிச்சையோடுமுலும்
கொச்சைப்பிராரத்வக்கூழர்காள்-பிர்சைமுத
லேற்றாநிலொரிவரென்றுணர்ந்தீரேற்
காற்றாடிக் காலாகலாம்.

(கூகூ)

ஆனுவலிவ்வுபவம் யாவர்க்கும் வராதோ
வெனில், பகிர் முகமின்றி யகமுகமாயின்
யாவர்க்கும் வருமெனக்கூறல்.

என்னைநான்கண்டபடியிப்புவி பிலெல்லோரும்
தன்னையேகாணத்தகுங்காணுஞ்-சொன்னே
னொளிநாட்டமோடுமனமுண்ணுட்டம்பெற்று
வெளிநாட்டமாகாவிடின்.

(கூகூ)

ஆனால் ஞானவான்சனாக் கொரு கன்மமும்
வேண்டாமோ வெனில், செய்பவனையுஞ்
செயலையுங்கண்டு கொண்டிருத்தலால் அவர்க்கது
வேண்டிவதின்ரெனக்கூறல்.

கன்மந்தவறாமற்காலந்தவறாமற்
சென்மந்தவறாமற்செய்வரோ-கன்மவீதி
செய்வான்செயலிரண்டுஞ்சித்தத்தேகண்டுதெளிந்
துய்வார்பொருளாகுவார். (சுஅ)

ஞானிகள் கன்மகளைக் காணின் வெறுப்பரோவெனின்,
இந்திரஜாலத்தைக் காண்போ ரதனைப்
பொய்யெனக்கண்டு மகிழ்வதுபோல
மகிழ்வரேயன்றி, வெறுக்காரெனக்கூறல்.

உள்ளபடி கண்டுகளித்துற்றருகமாட்டாத
கள்ளரையுங்கண்டுகளிப்பரே-கொள்ளையா
விந்திரஜாலக்கமலமெத்தனைப்புட்பித்தாலுஞ்
சந்திரனுக்குண்டோசலம். (சுஅ)

இவ்வனுபவம்வந்த தெங்நனமெனில்,
ஆசிரியரருளின லிவ்வனுபவந் தெய்வீக
மாய்க்கிடைத்ததெனக்கூறல்.

தீங்கடர்ந்துமேன்மேற்செனித்தகருவேலடியின்
மாங்கனிவந்துற்றதொப்பவாய்த்ததே-ஆங்காங்கு

சோருபசாரம்.

உங்

மெல்லாருந்தேடுபொருள்யாமாகவேயருள
வல்லான்றிருத்தாண்மலர்.

(எ)

ஆனுவல் வனுபவங் கிடைப்பதித்தனை
யருமையோ வெனின், மிகவு முருமை
யாமெனக்கூறல்.

நானாயிருந்ததெங்கேநானபிமாணித்ததெங்கே
வானுளமண்ணுளவானுஞ்சையெங்கே-நானருரு
தே சிகனாரெங்கேசலசிவாமுத்தியெங்கே
பேசிடவாயெங்கேபினாய்.

(எக)

இவ்வனுபவத்தாற் பெற்றபேறு யாதெனில்,
சிந்தனாதிதமான தன்னைப்பெறுதலே
யெனக்கூறல்.

என்னையெல்லாமல்யான் பெற்றதேதுமில் [நிப்
யென்னையான் பெற்றிருந்ததெப்போது-மென்னையன்
பந்தமில்லீடுமில்லையார்க்கிலிவையாராயுஞ்
சிந்தனையுமில்லாததே.

(எஉ)

இவ்வவசரத்தில் யாரைத்துதிக்க வேண்டுமெனில்,
தன்மயமாக வாசிரியர் முதலிய
மூன்றினையுந் துதிக்கவேண்டு
மெனக்கூறல்.

செப்படிபோற்காட்டியருடேசிகனையோவனைத்து
மிப்படிசோதித்துணர்ந்தவென்னையோ-மைப்படியுஞ்

உசு

சோநுபசாரம்.

சென்மமுடிவாகவந்ததேகாலயத்தினையோ
வென்மயமாய்ப்போற்றுவேன்யான். (எங்)

ஸ்தூலதேக வாசனையைத் தள்ளுவதெங்ஙனமெனில்,
அன்னமயமெனக் கண்டதனைத் தள்ளல்
வேண்டுமெனக்கூறல்.

அன்னமயகோசமாமாகமேயுள்ளளவு
சொன்னபழிகேட்குற்சுகமடைவா-யென்னுணை
கெட்டபாழ்வாசனையைக்கிட்டாதேயாதேனு
மிட்டபழிகண்டேயிரு. (எசு)

இந்திரியங்களைக் களைவ தெங்ஙனமெனில்,
அவற்றைத் தன்மயமாகக்கண்டெனைய
வேண்டுமெனக் கூறல்.

பொறிகாளெனைநெடுநாட்போற்றிவளர்த்தீரே
யறிவானந்தப்பொருளுணைன்-பிறிவாகு
முங்களையுநானுவுணர்ந்துகொண்டேனீங்களினி
யிங்கழிபாதொன்றாயிரீர். (எடு)

ஆசையைநீக்குத லெங்ஙன மெனில்,
தற்றரிசனவிச்சையால் நீக்கவேண்டு
மெனக்கூறல்.

ஆசையேயுன்னுலலைந்துவிட்டேனென்றாலு
நீசெயுபகாரத்தினின்றேனே-தேசிகனை

யுன்னுலடைந்தேனுனைக்கூடிமுத்தியினு
மென்னுணைநாணயினேன்.

(எசு)

கோபத்தைக் கெடுத்த லெங்ஙனமெனின்,
உபசாந்தத்தா லெனக்கூறல்.

கோபமேயுன்னற்குறைதீர்ந்தேனீயெழும்பித்
தாபமேசெய்யுஞ்சலிப்பாலே-யாபத்து
நீங்கியுபசாந்தியிலேநின்றேன்கனவிலுநீ
யேங்கியெழும்பாதேயிரு.

(எள)

உலோபத்தைப் போக்குவ தெங்ஙனமெனில்,
தன்னிலமைந்திருத்தலா
லெனக்கூறல்.

லோபமேயுன்னையுறவுகொண்டேனுன்னுருவம்
பாவமேயென்பருண்மைபற்றுவார்-நீபெருக
வார்ச்சிக்கவேபடுவாயாபானியுன்னாலே
யார்ச்சிக்கப்பட்டேனமைவு.

(எஅ)

மனதைக்கரைப்பதெங்ஙனமெனின்,அ தற்காதா
ரமானவாத்தமாவிற் கரைக்கவேண்டு
மெனக்கூறல்.

நெஞ்சகமேநானேநீநீயேநானென்றிருந்தும்
வஞ்சகமாவென்னைமறந்தனையே-தஞ்ச

முனக்குநானென்பதுவுமுண்மையேயுண்மை
யெனக்குநீவேறுயிராய். (எசு)

இதுவுமது.

ஒடித்திரிந்தாயுழைத்தாய்பிழைத்தவழி
தேடிப்பலகலையுஞ்சிந்தித்தாய்-நாடியொரு
சற்குருவைத்தந்தாயென்சிந்தாய்தயவுசெய்த
நிற்குதவியென்செய்தேனே. (அஃ)

இதுவுமது.

உன்னுருவாய்நானிருந்தவுண்மைபோலென்மனமே
யென்னுருவாய்நீவந்திசைந்தாயே-செய்நகன்றி
பாராட்டுவாருனைப்போலுண்டோபரமபதச்
சீராட்டின்மாறுதிரு. (அக)

இதுவுமது.

ஆசைவர்க்குமெல்லாமகற்றிப்பொறைமுதலாந்
தாசவர்க்கஞ்செய்யநலந்தந்தனையே-நேசத்தா
லாதிகாலந்தொடுத்தென்னன்புவிடாநெஞ்சேநன்
னீதியாலென்போலநில். (அஉ)

இவற்றான்மனமடங்குமோவெனின், அனுபவத்
திலசையாமனிதுத்த, அஃதேதனாலறிவாக
விளங்குகிற்கு மெனக்கூறல்.

என்னெஞ்சமுருலவயானுமதுபோலிருந்து
வின்னஞ்சமமாகாவிட்டேனே-யென்னெஞ்ச

மென்போலசையா திருக்கவதுபோல்யா லும்
பொன்போலிருந்தேன்பொ லிந்து. (அங்)

இவ்வனுபவத்திலிருப்புவெறுப்பில்லையோ
வெனில், அனைத்தந்தா னாயிருத்தலின் இவையின்
மெனக்கூறல்.

ஐதுவரவேண்டுமதுவருகவென்னைவிடுத்
தேதகலவேண்டுமதுவகல்க-கோதென்று
பிச்சையுந்தள்ளேன்பிரமபதமும்வேண்டே
னெச்செயலுநா னாகினேன். (அச)

இவ்வனுபவி தெய்வத்தைத் தொழுவானே
னெனின், யாவுந்தன்னுருவமாகக்கண்டு
வணங்குதலன்றி, வேறுவணக்க
மின்றெனக்கூறல்.

எங்கேநான்போற்றுவதுமென்னையேதேவதையென்
றெங்கேதொழுவதுநானென்னையே-யெங்கே
யிருந்துகிடந்தோடுவதுமென்னிடத்தேநானே
யருந்துவதுங்கொள்வானு மாம். (அரு)

அறிஞர்க்கெல்லா மிவ்வனுபவந் தானாவெனின்,
இச்சுவானுபவத்தைத்தவிர வேறொன்
றின்றெனக்கூறல்.

தன்னிடத்திலேதோற்றித்தன்னிடத்திலேயிருந்து
தன்னிடத்தேகூடுஞ்சுகத்தெல்லாந்-தன்னேவிட

உஅ

சோருபசாரம்.

‘வேறன்றெனக்காண்பரல்லாலிவ்விடுபெற்றோர்
மாறென்றுகாண்பரோமற்று. (அக)

ஆனுவல்களிடத்து ராகத்துவேஷமுண்டா
மோவெனில், அனைத்துந் தாமாயிருப்பவ
ராதலின் அவர்களிடத்தவை யுண்டா
காவெனக்கூறல்.

ஏதுக்காசைப்படுவரே துக்ககங்கரிப்பா
ரேதுக்குமாச்சரியமெய்துவா-ரேதுக்குந்
தாமேசராசரமாய்த்தாணுவாயேழ்புவிக்கு
மாமேருவொத்துவாழ்வார். (அஎ)

ஆனுவலிவ்வுபவந்தவறாதோவெனில், ஈஸ்வர
சிருஷ்டிகள்பேதித்தாலு மிதுபேதியா
தெனக்கூறல்.

மாதிக்குமாறிமதிகருகித்தீகுளிர்ந்திவ்
வாதித்தன்றெற்குவடக்கானாலுஞ்-சோதித்து
முன்னிலைமையாராய்ந்தமுத்தரேயெஞ்ஞான்றுந்
தன்னிலைமைகுன்றுதவர். (அஅ)

இவ்வுபவிகளையறிகின்ற தெங்குனமெனின்,
நலந்தீங்குகளிற்சலியாதிருப்பதேகுறி
யாகக்கொண்டறிதல்வேண்டு
மெனக்கூறல்.

சோநுபசாரம்.

உக

பிச்சைமுதலாய்ப்பிரமபதமீரூக
விச்சைவரினுமிசைந்தாலுஞ்சொச்ச
நலங்காதார்தாமதுவாய் நாடாதார்சித்தங்
கலங்காதாரேனானிகாண்.

(அக)

ஆனுவலர் துதி நிறைகளை யெண்ணு
ரோவெனில், எண்ணுரெனக்கூறல்.

வந்தித்துரைப்பார்வழிபடினும்வன்கனூர்
நிந்தித்துரைத்தா லுநெஞ்சுரூர்-சிந்தையற்று
மேகாடவிவரினும்வெய்யோனுதித்தாலு
மாகாயம்போல்வாரவர்.

(கூ0)

இவ்வனுபவிக்குணவுயாதெனின், நேரிட்
டதேயுணவாமெனக்கூறல்.

எந்தெந்தப்போகமெதிராகுமவ்வனவுக்
கந்தந்தப்போகமனுசரிப்பார்-பந்தமற்று
நீதித்தனிநிலையேநிற்பர்கிரணம்பரவு
மாதித்தன்போலேயவர்.

(கூக)

இவ்வனுபவியைக் காமாதிச் செருக்கு
தொடராத தென்னெனின், வாச
னாகூயம்வந்தபடியால் அவை
வாராதெனக் கூறல்.

சித்துருவமாகிச்செகசாட்சிதரமான
முத்தரைக்காமாதிமுனியாவே-சித்தத்தி

லிங்கற்பவாசனை நெல்லாமெடுத்தருந்திச்
சங்கற்பமில்லாத தால். (௯௨)

இவ்வனுபவிக்குந்தல்முதலியவைகள்வேண்
டாவோவெனில், அவர்களிருப்பிட்டுமுதலி
யனவேயவைகளா மெனக்கூறல்.

எங்கும்பொதுவாயிருக்குமொருசீவன்முத்தர்
தங்குபிடந்தானேதலவாச-மங்கவர்கள்
பார்வையேநீர்த்தமவர்பாதாரவிநதமலர்ச்
சேவையேசாயுச்சியம். (௯௩)

ஞானிகளினசெயல் யாதெனின், மெத
தெனறசொன முதலியனவா
மெனக்கூறல்.

மெத்தென்றசொல்லும்விருப்பமற்றோக்குமெலா
சத்தென்றநெஞ்சந்தளர்நடையுஞ்சித்தத் [ஞ
தடங்காமகிழவுமனவரகம்பெற்ற
திடந்தானேஞானி செயல். (௯௪)

அறிஞர்கள்சிந்தனையாதெனில், எல்லாதானு
கச்சிந்தித்திருப்பதே யெனக்கூறல்.

எல்லாவிடத்துமெமைக்கண்டோமெம்மிடத்தி
லெல்லாமுங்கண்டோமென்றேகமாய்க்-கல்லாமை
கற்றவனுபூதிகைகண்டார்மற்றேது
மற்றார்சீவன்முத்தராம் (௯௫)

சோநுபசாரம்.

நக

அறிஞர்க்கு விதிநிஷேதம் யாதெனின், அவர்கள்
தொடுத்ததுவிதியும், விடுத்ததுநிஷேத
முமாமெனக் கூறல்.

தானேகனாகியுபசாரந்தனாய்நின்மவனாய்
வானேமுதற்றன்வடிவாகு-ஞானி
விடுத்ததொழிலெல்லாம்விலக்காகுமன்னே
னடுத்ததொழிலாசாரமாம்.

(கூசு)

அறிஞர்க்காசாரம்பூசையாவையெனின், ஞானனு
சந்தானமுதவியவைகளாமெனக் கூறல்.

ஞானனுசந்தானஞானிக்குநீராட.
ஞானுகந்தகோலஞ்சதாசார-மானமற
வாங்கிப்புசிப்பதுவேமாபூசைசஞ்சாரந்
தீங்கற்றசுத்தசமாதி.

(கூஎ)

அறிஞர்க்குச்செய்காரியந்தவிற்காரியம் வேண்டா
மோவெனில், சிவாகாரமாய்விளங்குகின்றவர்க்
கவையிலவாமெனக் கூறல்.

அண்டமெலாந்தானாயறிவுவடிவாகக்
கண்டபரானந்தசிவாகாரருக்குத்-தண்டித்துத்
தள்ளும்பொருளே துள்ளாவிதிவழியே
கொள்ளும்பொருளெதுவாகும்.

(கூஅ)

அறிஞர்நடையைநிந்திப்பவர்க்குக்கதியாதெ
னில், பவநரகமெனக் கூறல்.

பெற்றபேரின்பப்பெரியோர்சரித்திரத்தைக்
குற்றமென்றாடுங்கொடியோர்கள்-பற்றற்கு

கோசாகாரப்புழுப்போற்கோடானுகோடிசென்ம
மாசார்வரென்றேமதி. (௯௯)

அறிஞரைத் துதித்தவர்க்குப் பலம்யாதெனில்,
அத்துவித ஸ்வரூபமாதலெனக்கூறல்.

சித்தநிராகாரநின்மலானந்தமய
சுத்தபரிபூரணசொரூப-வத்துவித
மெல்லாமுந்தாமாயிருப்பார்களுண்பெற
வல்லாரவராகுவார். (௧௦௦)

ஞானிகளெப்படிவிளங்குவார்களெனில், சர்வ
முந் தாமாசிச் சர்வமன்றாவ்விளங்கு
வாரெனக் கூறல்.

உள்ளமற்றருள்ளத்துறுபொருளற்றருள்ளக்
கள்ளமற்றார்ஞானக்கரையற்றார்-தெள்ளமுதச்
சிற்பாமுமற்றார்சிவானுபவந்தானுமற்றார்
கற்பனையுமற்றார்கள்காண். (௧௦௧)

இந்நூற்பயன் கூறல்.

பருவசாரத்தாற்பலிக்குமனுபூதிச்
சொருபசாரத்தின்சுவையை-யிருசெவியா
ஹண்டிருக்கவல்லாருலகமெல்லாந்தாமாகக்
கண்டிருக்கவல்லார்கள் காண். (௧௦௨)

சோசுபசாரம் முற்றுப்பெற்றது.

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்

உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிஷேயம்
கடையாறு, சென்னை-20.

